

תת"ע 5436/13 - מדינת ישראל נגד יורצ'וק ולרי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5436-07-13 מדינת ישראל נ' יורצ'וק ולרי
תיק חיצוני: 11210100381

בפני כבוד השופטת כרמיה פאר גינט
מאשינה מדינת ישראל
נגד יורצ'וק ולרי
נאשם

החלטה

1. הנאשם הגיש בקשה לזמן, עדות הגנה מטעמו את עורכת הדין חוה רAOבנI, שהינה סגנית בכירה ליעצת המשפטית של משרד התחבורה, וכן את נצ"מ שרת פיליפסון ממשטרת ישראל.
2. נעתרתי בבקשתו, בהחלטתי מיום 10.7.16, שאז הוגש לבית המשפט שתי בקשות. האחת, בקשה של עו"ד חוה רAOבנI עצמה, לביטול זימונה לעדות. השנייה, בקשה של המאשינה, לביטול הזימון לעדות שהוצאה לנצ"מ פיליפסון.
3. קיבלתי את תשובות בא-כוח הנאשם לבקשתו אלה, וקבעתי כי מכלול הבקשות יידן בישיבת يوم 22.8.16. באותו דין הודיע בא-כוחו של הנאשם כי "אני לא מתכוון להשתתף בדיון זהה" (עמ' 29 לפרוטוקול, שורה 4), ואילו בא-כוח המאשינה חזר על הטיעונים הכתובים המפורטים שהגיש.
4. אקדמי ואומר - בשלב הנוכחי, של בקשה לזמן עד, בית המשפט אינו נדרש להכריע בשאלת אם קיימ סיכוי שהנאשם יראה, באמצעותה עדות, בסיס לטענות ההגנה שלו. עליו רק להראות כיצד העד, לשיטתו, רלוונטי להוכחת טענותיו. יתרון, כי בסופו של יום, הנאשם לא יוכל לבסס את טענותיו על אותה עדות של העד. עם זאת, הנחה שכזו אינה יכולה לשמש, מלכתחילה, בסיס להימנעות מימוןו של העד.
5. מצאתי טעם רב בדברי המאשינה. יתרון, כי בסופו של יום, יתרברר כי העדויות של שתי העדות לא שפכו או כלשהו על התשתית העובדתית הנחוצה לשם הכרעה בתיק הנוכחי. יתרון, כי בסופו של יום יתרברר כי עדות אין נתונים או אינפורמציה שיש בה כדי לחזק את טענותיו של הנאשם.

- .6. אך גם אם נדמה, בשלב הנוכחי, כפי שטוענת המאשימה בטיעוניה, כי ישקה על הנאשם לבסס טיעוני הגנה על ידי שמיית עדותן של שתי עדות אלה, איןני מוצאת בסיס למנוע את עצם ההעודה של העדות.
- .7. בנסיבות אגוז, טענותו של בא-כוח הנאשם הינה כי האישור שנייתן, על ידי משרד התחבורה, לתקינותו של מכשיר הינשוף, ניתן על יסוד נתונים שגויים ומסמכים מזויפים. על כן מבקש בא-כוחו של הנאשם בזמן גורם מוסמך מהמשטרה מצד אחד (נ"מ פיליפסון) וגורם מוטעם משרד התחבורה מצד שני (עו"ד רAOבNI).
- .8. בא-כוחו של הנאשם טוען כי עו"ד רAOבNI היא זו שמנתה על ידי שר התחבורה כדי לבחון את השינויים שנעשו במכשיר הינשוף מאז אישורו בשנת 2007. לדבריו, בידיו נתונים היכולים להצביע על כך שדברים שאמרה עו"ד רAOבNI בהליכים קודמים שביהם זמנה לעדות על ידי בא-כוחו הנאשם, אינםאמת.
- .9. לדבריו, han עו"ד רAOבNI והן נ"מ פיליפסון "מעולות בתפקידן" שעה שאין עורכות בדיקה אמיתי וראיה של מכשיר הינשוף (סעיף יא לטיעון הנאשם "בתגובה לפיה החלטת בית המשפט מיום 16.8.10").
- .10. בא-כוחו של הנאשם (אשר אומנם מתבטא בסוגנון לא ראוי, ולכך עוד ATIICHIS להלן), מצין כי עו"ד רAOבNI "שתלה" בספר החוקים אישור למכשיר שעווולים לא לבדוק על ידה (סעיף יג לאותה תגובה).
- .11. עוד טוען בא-כוחו של הנאשם כי תעודות הנושאות את הרישומים של חברת ספנטק הבריטית הן תעודות מזויפות, וכי "פרקיות המדינה והמשטרה הוננו את בית המשפט" כאשר han מבקשות להסתמך על מסמכים מזויפים (סעיף ח לתגובה הסגנור להחלטה בעניין הגשת צהיר מטעמו).
- .12. אכן, יתכן כי בסופו של יומם הנאשם לא יצליח להראות כי עו"ד רAOבNI הציגה בפניו שר התחבורה נתונים שיקריים. גם יתכן כי הנאשם לא יצליח, בסומו של ההליך, להראות כי נ"מ פיליפסון הייתה חלק מأوهاה מערכת שמתטרת להונאות את בית המשפט (כלשונו של בא-כוחו של הנאשם).
- .13. עם זאת, לא ניתן למנוע את זימון העדות, רק בשל ההנחה כי בסופו של יומם יכשל הנאשם בהוכחת הטיעונים שהוא מבקש לטיעון.
- .14. לשאלת אם נ"מ פיליפסון או עו"ד רAOבNI הסתמכו במידען על מסמכים מזויפים, או הציגו נתונים שיקריים, יש רלוונטיות להליך הנוכחי. שכן אם הנתונים המבוססים את אמינותו של מכשיר הינשוף מזויפים או שיקריים, מובן כי יש בכך כדי להשליך על היכולת להרשייע את הנאשם.
- .15. במצב דברים שכזה, איןני מוצאת לנכון לבטל את ההחלטה על זימון שתי העדות האמורות.

.16. עם זאת, אני סבורה כי יש מקום לחייב את הנאשם להפקד הפקדה כספית בקופת בית המשפט, כתנאי לזמן לעדות.

.17. בשלב הנוכחי, מطبع הדברים, לא הוצאה ولو ראייה היכולה לבסס את טענתו של הנאשם כי העדות שהזימן שלහן התקבש היו חלק ממערכת שמרתה היתה הונאת בית המשפט ושר התחרורה (ודוק, בשלב הנוכחי לא חלה על הנאשם חובה כלשהי להציג ראיות בהקשר זה). בשלב הנוכחי, בטרם שמעתי את חקירתה של העדות, נראתה כי טענות המאשימה בכל הנוגע לכך שהתוועלת שתצמיח מהזימן לעדות היא קלושה, הן טענות בעלות משקל (במיוחד שעה שטענות דומות הוועלו על ידי בא-כוו של הנאשם, בהליך אחר, בו העידה מכשיר הינשוףאמין הוא, ראו תחת"ע (ירושלים) 11839/07 מדינת ישראל נ' עינת עוזרי, והליך הערעור על פסק הדין של בית המשפט השלום, עפ"ת (ירושלים) 25451-04-10 פסק דין מוחזק בירושלים). לפיכך ראוי לאזין את הזימן לעדות בחיבור בהפקדה כספית.

.18. אני קובעת כי כתנאי לזמן כל אחת מהעדות יפקד הנאשם בקופת בית המשפט סך של 2,000 ש"ח.

.19. אני קובעת את התקין לסיום שמיית הראות ליום 25/1/17 ساعה 9.00. במועד זה ייעיד המומחה מטעם ההגנה.

.20. כמו כן, המזכירות תזמן אתעו"דראובניונצ"ם פיליפסון, אך לאחר ביצוע ההפקדה הכספית המתאימה שלעיל.

.21. היה ניתן לסיים כאן את הדיון בבקשת שבפני, אך בשולי הדברים מצאתי לנכון להתייחס לסגנון הביטוי של בא-כוו הנאשם, ובמיוחד לדברים שנכתבו ב"בקשה לבטל את ההחלטה מיום 17.8.16 בהיותה פוגענית בגיןם ובבא-כוו".

.22. בא-כוו הנאשם ציין באותה בקשה כי יש לו "זכות לזמן את מי שהוא רוצה ולהפתיע את המאשימה" (סעיף 17 לבקשתו), ועל כן לשיטתו "הרעיון שתנאי לזמן עד הוא שהסגור יסביר למאשימה על מה ולמה ואיך הוא ליקוי מאורות מזויע!" (הדגשה הוספה).

.23. בא-כוו של הנאשם ממשיך ואומר כי קביעת מועד לדין בבקשת המאשימה (לביטול הזמן לעדות) הינו "ליקוי מאורות" (סעיף 18 לבקשתו, גם שהפעם הוא אינו מצין כי מדובר בליקוי מאורות מזויע...). לשיטתו של בא-כוו הנאשם, מטרתו של דיון שכזה הינה "סתם כדי לקבוע איום כספי על הסגור שיפחד אותו ואת הנאשם מלבצע את מלאכתו" (שם), והדבר לשיטתו של בא-כוו הנאשם "לא נשמע כל כר תקין".

.24 על כן, מציין בא-כוחו של הנאשם כי אין בכוונתו להשתתף בדיון שזכה, בבקשת המאשימה לbijtol הזמן לעדות, היהות ו"דגל שחור של אי חוקיות מתנוכס מעליו" (סעיף 19 לבקשתה). עוד הוא ממשיר ומציין כי לטעמו ההחלטה על קביעת מועד דיון היא "החלטה שגואה", אשר "rich reu nodf" ממנה (סעיף 20 לבקשתה), וכי ההחלטה זו על קביעת של מועד דיון הופכת את בית המשפט "לצד המשתתף בהליך שנועד להצער את רגלי הנאשם" ולחلك מערכת "רבת הכוח הזו [אשר] נוקחת צעדים חריגים ובلتוי חוקיים כדי למנוע דיון נזק בטענות ההגנה" (שם).

.25 למעשה, בארבעה פסקאות בבקשתה, בא-כוחו של הנאשם מגיע לכל מסקנה כי ההחלטה בית המשפט על קביעת של מועד דיון בבקשת המאשימה לbijtol הזמן לעדות, הינה בגדיר "ליקוי מאורות מזויע", אשר לא רק שהיא שגואה, אלא ש"rich reu nodf" ממנה, ו"דגל שחור של אי חוקיות מתנוכס" מעלה. הוא קבוע כי כל מטרת קביעת הדיון היא על מנת להטיל על בא-כחו הנאשם איום כספי אשר "ופחיד" אותו, כאשר בית המשפט מצטרף למערכת "רבת כוח" הנוקחת צעדים חריגים ובلتוי חוקיים על מנת לפגוע בנאשם.

.26 קביעת של מועד דיון בבקשת המוגשת לבית המשפט היא צעד שגרתי. במקרה הנוכחי, נעתרתי בבקשתה לזמן שתי עדות. הוגש בקשה לbijtol הזמן (הן על ידי עו"ד ראובני והן על ידי המאשימה), אשר הטילו ספק בכל הנוגע לרלוונטיות של עדויות אלה. בקשה זו קבעתי לדיון, על מנת לברר את שאלת הרלוונטיות. הנאשם (כמו כל צד להליך משפטי) לא עומדת "זכות" כלשהי בזמן כל עד, ולהפתיע את המאשימה, אלא עומדת לו זכות בזמן עדים רלוונטיים. קיום של דיון בנסיבות אלה הוא הכרחי לטעמי, על מנת שבא-כחו של הנאשם יבסס את טענותיו בשאלת הרלוונטיות, תוך שתינתן לצדדים הזכות להגביל ולהרחיב את הדברים שנאמרו בכתביהם.

.27 עוד בראשית דרכו של בית המשפט העליון נאמר כי אין לדמות את ההליך הפלילי למשחק שחמט. כך גםرأוי במקרה שבפניינו. בירור האמת בהליך הנוכחי אינו יכול או צריך להיעשות בדרך של "הפתעת" המאשימה בזמן עדים, אלא שיש טעם רב בבקשת המאשימה להבין כיצד העדות שהזמן שלחן התבקש הן רלוונטיות לדין הנוכחי.

.28 אך גם אם החלטתי, ליקויים דיון בבקשתה, הייתה שגואה, הרי שלכונתה ההחלטה בלתי חוקית (ואף בלתי חוקית בעיל שדגל שחור מתנוכס מעלה), ההחלטה שrich reu nodf ממנה ואשר כל מטרתה הינה לאיים על בא-כחו של הנאשם, והיא בגדיר ליקוי מאורות מזויע, חורג מגבולותיו של טיעון אפשרי וראווי.

.29 עורך דין המופיע בפני בית המשפט אינו יכול להטיח האשמות בבית המשפט, ולנקוט בלשון שכזו, אשר אף אינה ראוייה לנאים אשר אינם מיוצגים. זאת, אף אם הוא סבור כי ההחלטה כלשהי שגואה, או אף שגואה לחלווטין.

.30 בנסיבות שכאלה, מצאתי לנכון להורות לבא-כחו הנאשם להסביר, תוך 7 ימים, בטיעון שלא יעלה על שני עמודים, הערכוכם ברוח של שורה וחצי, מדוע אין מקום לחיבתו בהוצאות אישיות, לאור סגנון התבטהוותם

המתואר לעיל.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בהעדך
הצדדים.